

(Az előadáshoz tartozó PowerPoint bemutató letölthető a [Letöltések](#) oldalról)

(1.DIA: Cím)

KÖZÖS ÜGYÜNK-E A BOKOR?

Lehet-e elkötelezettségre, felelősségre, a közös terhek vállalására motiválni?

(2.DIA: mottók) + magyarázat

Mottó: A fejlődés közvetlen célja egy magasabb energiaszintű pályára való ugrás – ez csak hozzáadott energiával lehetséges. - A magas eszmék csak akkor hatnak, ha a saját életünkben, a mindennapokban, a „most”-ban érvényesülnek. Ne legyen „ egy dolog az elmélet, más a gyakorlat”, mert halott az az elmélet, amelyet nem valósítunk meg. Nem „majd” kell a helyes tettet végrehajtani, hanem most és itt, azaz azonnal. A kérdés: komolyan vesszük-e önmagunkat, vagy csak játszunk a homokozóban? (Madari Tibor)

ad Mottó: azaz: A BOKOR csak a tagjai személyes fejlődése, tudatosságának, elkötelezettségének növelése útján fog újra életre kelni. A fejlődés közvetlen célja egy magasabb energiaszintű pályára való ugrás – ez csak hozzáadott energiával lehetséges. A hozzáadott energia forrása a tudatosság emelésével, szeretetből végzett, szolgáló cselekvés.

Bevezetés

Barátaim! Fenti témában vártak tőlem nyitó előadást, kérve, hogy építsem bele szakmai és közösségi tapasztalataimat, valamint beszéljek a kérdés szervezetfejlesztési, vezetéstudományi, pszichológiai, szociológiai szempontjairól. Most szeretném megosztani veletek azokat a felfedezéseket amelyekre a készülésem időszakában jutottam. Lehet, hogy az itt elmondottak sokak számára evidenciák vagy közhelyek, de lehet, hogy valakinek egy bizonyos pillanatban segítenek, továbbgondolásra készítetnek, és akkor már volt értelme elmondani, leírni ezeket az alakulófélben lévő, még inkonzisztens elveket, felismeréseket. Hamar rádöbbsztem, hogy nehéz a dolgom. Egyrészt, mert magam sem éltem-élek egyforma intenzitással a BOKOR vérkeringésében, másrészt azért, mert amit én tudományos alapon tekintek, annak nagy része nem húzható rá a BOKOR-ra. Egyszerűen azért, mert szinte

bármelyik szervezeti modellt vizsgálom, hamar szembesülök azzal, hogy a BOKOR egészen más szerveződés. És erre az egészen más szerveződésre nincsenek használható, kidolgozott elméletek, megoldást nyújtó receptek. - A téma annyira szerteágazó, hogy szűkítenem kellett. Alapvetően érinti a bokorstruktúrát, a bokorprofil. Ezenkívül érinti önértelmezésünket, szervezeti kultúránkat, illemszabályainkat. Ezek részben már kitárgyaltak, de mindenképpen önálló témaként is tárgyalandók. Bevallom nektek 2000-től becsülettel átolvastam minden erről született írást, tanulmányt, KD-hozzászólást, s azt kellett látnom, hogy jól van ez így: egy megújulási folyamatnak vagyok, vagyunk részesei. Folyamat, amely lelki-szellemi-gyakorlati útkeresés. Ez azonban időbe telik, kitartó és fáradságos munkát és türelmet igényel. Türelmet önmagunkhoz, de legfőképp egymáshoz. Szemben a zajos, gyors forradalmi változásokkal, ami úgy hoz újat, hogy közben rombol, letapos és elvág.

Előadásom gerince erősen a praxisra irányuló. Kigondoltam, s ha elmondom megértitek, hogy ez a modell olyan, mint egy újonnan felépített háznak a látható, föld feletti része. Ami miatt bajban vagyok, az legalább olyan fontos, a föld alatti, alapnak nevezett rész. És efelől egy kicsit bizonytalan vagyok. Arról fogok beszélni, hogyan lehetne megosztani a terheket. De vajon akarunk-e mi újabb terheket a nyakunkba?

Sokan azt érezhetitek: akarja a fene, hisz már így is majdnem meggebedek a terhek alatt. Mindannak, amiről beszélek, előfeltétele, hogy kíméletlenül nézzünk szembe a tényekkel önmagunk és a közösség vonatkozásában; ne simogassuk a semmiért magunkat; Béci gondolatait komolyan véve: onnan építkezzünk, ahol ténylegesen vagyunk, mert régmúlt idők dicsőségére hivatkozásokkal nem sokra megyünk. Előfeltétel még, hogy megértsük az áldozatvállalás lényegét és szükségességét.

(3.DIA:Remény és áldozat)

Mert az áldozat valamely tett felajánlása magasabb, az isteni terv megvalósulását elősegítő cél érdekében. Áldozat, ha időt szánunk valamire, ha ezzel energiával töltünk fel egy ideát, ha egy embertársunkkal nem önös érdekből foglalkozunk, ha teszünk a közösségért. Áldozat a nehezebb út választása, a hosszú távú eredmény érdekében kifejtett tevékenység. Csak az áldozat révén lehetséges az egyén emelkedése, mert az áldozat felfelé irányul, a magasabb világok felé mutat. A közösség épülése és fenntartása érdekében folyamatos áldozatra van szükség, amely egyrészt tettekben, másrészt az egyén lehetőségeihez mért, rendszeres anyagi hozzájárulásában valósul meg. A fejlődés egyik feltétele a személyes áldozatvállalás.

(4.DIA:reménykedő típus vagyok)

Ha reményvesztettek volnánk, fontos, hogy az ősi, induló remény feltámadjon szívünkben. Én, a Schanda Bea idei KD-ban felsorolt típusai közül a „REMÉNYKEDŐ” vagyok (vagy azzá szeretnék válni) -, aki szerinte így gondolkodik: „A földi Isten Országot emberiség-méreteken valószínűleg nem tudjuk megcsinálni. A klímaváltozást vagy a multik harácsolását megakadályozni nem fogjuk tudni. Viszont a Bokorban tanult egymásra-figyeléssel, együttgondolkodással kialakíthatunk egy eszményorientált, életképes alternatív mini-társadalmat. Tudomásul kell venni, hogy ebben bizony benne van az életszínvonal-csökkenés – de ez „lenyelhető” az adás és osztózás szellemében, benne van a néha kényszerű alkalmazkodás – a kicsiség és szelídség szellemében; és mindez végeredményben mégiscsak az életet szolgálja!”

A vezetéselméletből ma megtanulható szempontok mindegyikét komolyan feldolgozta Vincze Gabi 2003-ban elkészült „Bokorprofil apropóján” c. tanulmánya, melynek egy kivonatolt változatát, a mátrix struktúra-fejezetet olvashattuk a 2003. KD-ban, ill. egy BNT előadás erejéig hallhattuk a szerzőt. Véleményem szerint, ez a tanulmány azok közé tartozik, amit ismét elő kell

bányásznunk feldolgozásra, mert kellőképpen tudományos, a tudomány eredményeit BOKOR-ra alkalmazza és struktúra-javaslat a valósághoz közelálló. Ezenkívül kíméletlenül lerántja a leplet múltunk néhány, ma már használhatatlan törekvéséről, elhibázott, tévesen erőltetett gyakorlatairól. Hála Istennek, azért tanulmánya eddig sem volt nyomtalan. Gabi tanulmányán végigvonul annak az igénye világosan és határozottan, küldetésnyilatkozatszerűen meg kell fogalmaznunk önértelmezésünket és, amennyiben a célok tekintetében elmozdulás van, újra kell fogalmazni céljainkat, hogy. A következő években ez többé kevésbé sikerült. Ilyennek tekintem a 2004-es KD rövid önértelmezését, mely így hangzik: „A BOKOR katolikus gyökerű, a jézusi szeretet-eszményt képviselő emberek testvéri társasága, erkölcsi megújulási mozgalma.” (BOKOR önmeghatározás 2004), valamint a 2006-os KD-ban közölt, majd web-lapra (www.bokorportal.hu) is felkerült anyagot. Hamvasi kifejezéssel élve: az imaginációs látomás (ALAPÍTÓ által átadott kincs) üdvterve továbbra is legfontosabb marad. Ez nem más, mint Isten Országának általunk való immanens megvalósítása. Az egyén és közösség üdvtervét látomásban őrzi, és erre a látomásra építi fel életét, vagyis önmagát életterve szerint formálja meg. Mert az ember azzá válik, ami látomásának gyújtópontjában áll.

De az üdvtervet konkrét célkitűzések mentén tudjuk megvalósítani. Ráadásul ez sokféleképpen lehetséges. Ugyanarra a hegycsúcsra több úton is eljuthatunk.

(5.DIA:imaginációs látomás, konkrét célok és projektek viszonya) + magyarázat

A világos és reálisan megvalósítható célok megfogalmazása azonban – szerintem - még nem történt meg. Hatékony szervezeti életet pedig (még informális szervezet esetében sem) enélkül nem tud elképzelni szervezetszociológia. Azt gondolom, hogy amellet, hogy nem szabad feladni álmunkat, Isten országának földi megvalósítását, látni kell, hogy eddigi elképzeléseink, mely fenti célt csak a leadó-feltevő , genetikus szálon kapcsolódó közösségi hálózat építésében tudta elképzelni, tarthatatlan. Egyszerűen azért, mert valami miatt megvalósulása akadozik. A tanítónak lenni jézusi követelmény mindenkire való kiterjesztése elhibázott, pszichológiai elvekkel ellentétes célkitűzésnek bizonyult. Legyünk őszinték legalább önmagunkkal. Mindenki pontosan tudja, hogy a közösségébe, közösségeibe tartozó testvérek közül, hányan szerettek össze és jelenleg hányan irányítanak új közösséget. Ahol persze ez megvan, az nagy érték. De azokra a testvérekre is szükség van, akik erre eddig nem voltak képesek, vagy erre nem mutatnak a jelenben sem hajlandóságot. Milyen célokra lehet mindenkit, vagy lehetőleg a legtöbb testvért bemozgatni és milyen módszerekkel?

Alapközösségek/ ágak/régiók

Visszatekintéssel kezdeném: részlet Gabi tanulmányából:

(ld 6. DIA: struktúra1:strukturális láncszem a közösségvezető) „A tanítónak lenni jézusi követelmény leadó közösségek létrehozását jelentette a gyakorlatban. Ezért a feltevő vagy alapközösségek, illetve a leadó közösségek két különböző strukturális szintet határoztak meg. Minden közösségvezető szervezeti hovatartozását illetően két közösséget nevezhetett meg: feltevőt – ez az alapközössége és leadót – azaz az általa létrehozott közösséget. A közösségvezetők strukturális láncszemekként működtek tehát, ez azonban együttműködést

általában nem hozott magával a különböző közösségek között. (Id. 7.DIA: Struktúra2: Ágak kiépülése)

A közösségi tagok közösségei ágak mentén, éspedig genetikai alapon létrejövő ágak lineáris vonala mentén rendeződtek. A hierarchikus felépítésű közösség-láncot, vagy fűrtöt, a csoportvezetők alkotják. Vezetője az ágvezető, választás útján került ebbe a szolgálatba. Az ág önállóan rendezi meg a szervezeti élet színterein az évi egyszeri lelkigyakorlatot feszes idő-és napirenddel, illemszabályok által szabályozva, az ágtalálkozókat, a közös karácsonyestet. Fontos szerepe van (volt) az információáramlás szempontjából, az összehangolt, koordinált működés miatt is. Az ágak mára gyakorlatilag az utóbbi 10-15 évben nem funkcionálnak. A genetikai lineáris vonal számos helyen megszakadt, szétört, ennek oka, hogy a genetika láncszemei, a közösségvezetők meghaltak, elmentek a BOKOR-ból, elköltöztek, vagy érdektelenné váltak, a struktúra tartalmát veszítette.

Előnye a struktúrának, hogy felülről teljes egészében áttekinthető, de az alapközösségi tagok számára közvetlenül nem. Problémaként jelentkezik, hogy a genetikai elv miatt a szeparálódás a közösségvezetők szintjén is erőssé válik, az együvé tartozás élménye, ismeret és bizalom feltételelesen, vagy nem alakul ki, a gyakorlatban elválasztó, időnként ellenséges megnyilvánulásokat eredményez. Ugyanakkor ez a szervezeti forma több ok miatt állítható, hogy hatékonyak bizonyult a kommunizmus éveiben.” (V. Gabi)

(8.DIA:Értékelés)

Ha komolyan végiggondoljuk, akkor látnunk kell, hogy a nagyszülőkig elérő genetikai láncolat valójában már ki sem épült. Az ágak kiépülését követő, felfelé ívelő, leginkább virágzónak mondható időszakban sem volt minden ágba tartozó személynek felvevő vagy leadó közössége. A genetikai lánc mindazoknál a testvéreknél megszakadt, akinek vagy nem lett, vagy megszűnt a leadó közössége, vagy, ha valaki a felvevő közösségét veszítette el. Tény, hogy a klasszikus, alapvetően genetikai elven működő ág-időszak semmiképpen nem hozható már vissza. Gyakorlatilag ki kell mondani, hogy ma ugyanolyan „jogkörrel” rendelkezik egy magát BOKOR-közösségnek valló (és annak mindenben megfelelő) alapközösség, ahol a tagoknak nincsenek leadó közösségei, mint az a közösség, ahol ilyenek vannak.

(9.DIA:Útkeresés1)

Nem szabad azonban lemondani arról, hogy valamilyen módon minden tagot, minden közösséget be kell vonni, vagy vissza kell csatolni a BOKOR vérkeringésébe. Egyetértek tehát a KV azon kezdeményezésével, hogy szerves kapcsolatok mentén, nem feltétlenül földrajzi területi alapon alakuljanak régiók (szerves kapcsolat hálók) Ennek azonban akkor van csak értelme, ha komolyan gondoljuk a decentralizáció és a szubszidiaritás elvét (A szubszidiaritás elve szerint a döntések legnagyobb részét azon a lehető legalacsonyabb szinten kell meghozni, ahol az optimális informáltság, a döntési felelősség és a döntések hatásainak következményei a legjobban láthatók és érvényesíthetők.).

(10.DIA: Útkeresés 2)

Mondanivalóm lényeges eleme, hogy a „bénultnak” mutatózó helyzetben az életet a bázison kell újraéleszteni. Minden testvér és minden közösség felé (ha kell közösségenkénti személyes megkereséssel) ki kell nyilvánítanunk, hogy fontos az a tevékenység, amit végez. Ki kell nyilvánítanunk, hogy mindenre szükség van. Fel kell tárni a valóságot: hogy a közös asztalról többet akartunk levenni, mint ami rajta volt. Ezért most minden tag választás és döntés előtt áll. Ha egy életképes BOKOR létezése fontos, akkor oda mindenkinek be kell valamit adnia. El kell érni, hogy a közösségek tagjai egyénileg is mérlegeljék: eddigi életemben mit kaptam a BOKOR-tól és mit adtam én arra a „közös asztalra”.

Életet a bázisra

Ahhoz, hogy a bázison tényleges tevékenység folyjék, olyan struktúrát és olyan célokat kell felmutatni, ami beindítja az életet. Lényeges: elérhető és megvalósítható célok kellene, és vissza kell adni az egyénnek a felelősségét, feladattudatát. Ez a szint, és az itt játszódó történések a kulcselemei szervezetfejlesztési elképzelésemnek. Itt van csak mód a tényleges közösségi aktivitás megélésére. Az egyén olyan programokért tud felelősséget vállalni (és lelkesedni), amelynek kitalálásában, megtervezésében maga is tevékenyen részt vesz. Az oda-visszacsatolások következtében azonban idővel elérhető lesz, hogy magasabb szinteket (RÉGIÓ, BOKOR) is magáénak érezzen. A régiós programok megvalósításában, még ha csak egy helyi részfeladatot vállalt is, óhatatlanul felmerül a másokkal együttműködés igénye. Látni fogja, hogy ez az eredményesség feltétele.

Ezeket a tömören megfogalmazott célokat négy évre szólóan a BOKOR zsinata (KVT) fogalmazza meg és fogadja el. Majd a KV az írásba foglalt célokat írásban juttassa el minden alapközösségnek.

Az alapközösség minden tagja választó és választható személy legyen. Javaslom, hogy demokratikus és titkos választással minden közösségben válasszanak (legalább két évre) közösségvezetőt.

Ezenkívül delegálják vezetőjüket (vagy egy választott tagot) a negyedévente ülésező Régiós KV-ba (RKV) és az évente ülésező KVT elnevezésű „BOKOR Zsinatra”. Az RKV tagjai maguk közül két évre válasszanak elnököt, aki képviseli a régiót az ugyancsak két évente újja alakuló KV-ban. Az évente ülésező Bokor Zsinaton (KVT) tehát minden alapközösség képviselteti magát. A KV tagságát pedig a 12 (?) RKV által delegált RKV elnökök alkotják, akik maguk közül szintén elnököt választanak. Az egyéb funkciókra való KV-felelősöket kijelölik maguk közül. (Összefoglalva: az alapközösségben választott közösségvezető (vagy delegált személy) tehát tagja a RKV-nak és a KVT-nek. Az RKV elnöke tagja a KVT-nek és a KV-nak. (11.DIA: Régiók) + magyarázat (hasonlóság és eltérés a klasszikus ág-struktúrától)

Amint fentebb mondtam, ismétlem: szerintem a rendszerváltás utáni időszakban a világos és reális célok megfogalmazása még nem történt meg a BOKOR-ban. Hatékony szervezeti életet pedig enélkül nem tud elképzelni a szervezetszociológia tudomány. Meg kell vallanom: én sem. Azt gondolom, hogy amellet, hogy nem szabad feladni álmunkat, Isten országának földi megvalósítását, amellet hogy nem szabad feladni álmunkat a tavaly Jutka által megfogalmazott 2 pillérről (KIO + Közösség), de látni kell, hogy nem értelmezhetjük ezeket szemellenzős módon. Ezen tartalmi kérdések kitárgyalását, az egyének szellemi-lelki elkötelezettségének szintjét az alapközösségekben, a lelkigyakorlatokon és az egyéb szellemi-lelki programokon kell megvalósítani.

A 2004-es önértelmezés ponttal lezárása helyett vesszőt kell tennünk, és folytatnunk kell a mondatot pl. így: (12.DIA: 4 éves célkitűzés) A BOKOR katolikus gyökerű, a jézusi szeretet-eszményt képviselő emberek testvéri társasága, erkölcsi megújulási mozgalma, melynek zsinata (KVT) a következő 4 évben célul tűzi ki:

- o szervezetének funkcionális régiók mentén való átalakítását;
- o az eszményeivel összhangban lévő (KIO tartalmak + közösség-pillér), régiókban

megvalósuló, az egyház megújulását és/vagy a társadalmat szolgáló projektek működtetését, - a célkitűzéssel harmóniában lévő hangsúlytevéseket két évente megfogalmazó, képvisleti, irányítói, ellenőrzési és értékelési joggal felruházott, két évente választott (delegálás) vezetői team (KV = menedzsment I.) koordinálásával.

A KVT által 4 évente deklarált célkitűzéseket és a KV által 2 évente megfogalmazott hangsúlytevéseket minden régióban tovább kell gondolni. Fentiekkel összhangban a szervesen épülő régiókban (RKV = Menedzsment II.) történjen meg a célok továbbbontása (írásban és az alapközösségekhez eljuttatva). Gondolják át hogy milyen tevékenységekkel lehetnek közösségeikben az egyház megújulására és /vagy a társadalom szolgálatára. Ezeket a tevékenységeket jól körülhatárolható, egyedi projektekként kezeljék.

Projektkultúra

(13.DIA: Érvek a projektkultúra mellett)

Kitekintés: (érvelés a projektkultúra kialakítása mellett) Az ilyen projektnek kezdete és vége van, fázisokra szakaszolható, tervezhető, konkrét feladatokra bontható. A projekt általában erőforrásokat (személyi és tárgyi) vesz igénybe a működéséhez. A projekt végrehajtása általában részletes terven alapul, mely figyelembe veszi a külső tényezőket és megkötéseket. A projektek operatív végrehajtásának megszervezésével és irányításával a II.

projektmenedzsment (a mi esetünkben az RKV) foglalkozik. A nagyobb projektek alprojektekre oszthatók, illetve több projekt együttesét a program név fogja össze. A projekt alapú megközelítés népszerű a mátrix-elven működő, kevésbé tekintélytisztelő, kooperatív kultúrával rendelkező szervezeteknél. A merev, hierarchikus, tekintély-elvű, bürokratikus szervezeteknél a projekt-szerű működési mód teljességgel ellentétes a szervezeti kultúrával. A projektek létrehozását, a projekt-szerű működésnek az alkalmazását – a részletes és átfogó tervezésen és a végrehajtás folytonos ellenőrzésén túl – az úgynevezett szinergikus hatás kihasználása indokolja. E hatás azt jelenti, hogy egy motivált, jól vezetett, elkötelezett szervezet – a projektcsapat – nagyobb teljesítményre képes, mint a résztvevők egyéni teljesítményeinek összege. Felelőssé teszi a projekt-folyamat összes résztvevőjét a siker érdekében.

Kooperálásra ösztönöz. A legkisebb feladatot vállaló személynek is döntő szerepe lehet.

Legalább két évente (rövidebb időtartamot igénylő projektek esetén sűrűbben) minden RKV-ból kerüljön a KV asztalára egy (vagy néhány), egyház megújulását és/vagy a társadalmat szolgáló kidolgozott projekt-tervezet. Ezek úgy legyenek megtervezve, hogy lehetőleg minden régiót alkotó alapközösségnek legyen abban jól körülhatárolható feladata. Ennek megfelelően ebben a tervezetben szerepeljenek a közösségek további feladattervei és a feladatokra vonatkozó feladatvállalási nyilatkozatai. Legyen a projekteknek szakaszolása, ütemterve. Legyenek megnevezve a feladatok, ha lehetséges, legalább közösségi szinten, de jobb, ha egyénekre bontva a felelősök is. Gondolják át és rögzítsék a szükséges eszközrendszert. Mérlegeljék mi áll ebből rendelkezésükre, mi az, amit meg kell hozzá szerezni. Fogalmazzák meg az alkalmazott módszereket és készítsenek pénzügyi tervet (bevételeket és kiadásokat tartalmazó költségvetést).

A projekt-tervezeteket a KV tekintse át, s amennyiben a BOKOR célkitűzéseivel összhangban állónak találja, akkor fogadja azt el „BOKOR-PROJEKT”-ként, ami mögé odaáll. Ez azt jelenti, hogy bíztat, segít, ötleteket ad, javaslatokat tesz, ha teheti, anyagilag is támogatja annak költségeit. Ebben az esetben tehát mi történt? BOKOR SZINTŰVÉ tettünk bázisszintű projekteket, programokat, és az eddigitől eltérően nem csak alkalmi, statikus, központi programokat hiszünk és ismerünk el BOKOR-PROGRAM-nak.

Mivel a KV és az RKV menedzsmentként működik, ezért ennek a tagok szemléletében is meg kell jelennie. Csak akkor leszünk képesek projekteket jól működtetni, ha komolyan átgondoljuk, hogy azok valójában mennyi idő, energia és pénz befektetését igénylik. Világosan látni kell, hogy csak önkéntes munkára és áldozatos adományokra építve nem lehet ezeket jól működtetni. A legalapvetőbb költségvonzatait elő kell teremteni. Ez igaz a menedzsmentek (KV, RKV) működésére is. Az anyagi felelősség és köztehervállalás terjedjen ki minden magát BOKOR-tagra (dönteni kell tagdíjról, annak mértékéről, befizetés módjáról, méltányosságról, az egymásra figyelés szükségességéről és módjairól, a menedzsment működési kiadásainak és az elfogadott projektek működtetéseinek arányairól).

Nem véletlenül hangsúlyozom, hogy a vezető testületek menedzsmentként működjenek. Legyen feladatuk a működési kiadásaik és a projektműködésekhez szükséges költségek - pályázati forrásokból, esetleg adományok gyűjtéséből származó - kiegészítése. A választott testületek munkájának eredményességének egyik mutatója lehet ez, s minden választásnál mérlegelhető. Mivel a választott menedzsmentek egyik szinten sem jogi személyek, ezért dönteni kell arról, hogy a külső bevételek megszerzésére irányuló tevékenységüket melyik meglévő, vagy létrehozandó civil szervezet vagy szervezetek keretében célszerű végezni. Egyeztetni kell, hogy régiós szinten vannak-e erre megfelelő szervezetek, vagy azokat létre kell hozni.

Új felállású és arculatú Kép/Viselet (KV)

Miért két évre választunk régiós és BOKOR szintű vezetőket? Azért, mert egy év semmire nem elég. Sikeres projektek (tervezéstől annak zárásáig) inkább két évet igényelnek. Ez alatt jobban mérhető a menedzsmentek teljesítése is.

Mint már fent említettem, a KV legyen irányítói, ellenőrzési és értékelési joggal felruházva. A jól szakaszolható, KV által is ismert projekt-tervek vállalásokon alapulnak. Ezért a folyamatba épített ellenőrzés fontos és természetes elemeként része a projektnek. Az eredményesség múlik rajta. Nem elég a végén szomorúan megállapítani és esetleg negatív kritikával illetni azt, mert a szakaszolás szerint több ponton is rálátása lehet a folyamatokra a KV-nak. Nem lehet az a cél, hogy a sikertelenségeket konstatáljuk, hanem az, hogy bíztassunk, motiváljunk, segítsünk. A feladatokat végző testvérek pedig ettől fontosnak fogják érezni munkájukat. Valaki figyel ránk, valakiknek fontos, valaki érti a problémánkat, valaki segít, ha szükséges. Nagyon fontosak a visszacsatolások.

Minden projekt befejezésénél döntések előtt áll az adott közösség, régió. Dönteni kell, hogy a tevékenységet befejezettnek nyilvánítja, vagy valamilyen formában folytatni kívánja. Ha a folytatás mellett dönt, akkor ezt a projekt írásos beszámolójában érvelje meg és új delegáltja vagy az RKV újraválasztott elnöke képviselje azt az új KV-ban, amikor ott a következő két év hangsúlytevéseit megfogalmazzák.

A régiók tehát, vállalásuknak megfelelően, a projekt(ek) befejezését követően írásos beszámolót (esetleg prezentációt, képes beszámolót) készítenek és juttatnak el a KV-nak. A beszámoló kitérhet a projekt értékelésére, bátran tárja fel a nehézségeket, akadályozó tényezőket, kudarcokat, problémákat. Bizalommal kérjen segítséget, ha szükséges.

(14.DIA: menedzsment I. /KV/)

(15. DIA:Menedzsment II. /RKV/)

A KV asztalára letett, régiós szinten megvalósult projektekről szóló beszámolók adják a Bokor éves (kétéves) tevékenységének a gerincét. Ha e tevékenységek mentén élet fakad a bázison, az a közöst növeli. Egymást erősítő, szinergikus folyamatok ezek. Ha a szolgáló tevékenységre nyitott, értelmes célokért munkálkodó, aktív közösségek alkotják a Bokrot, akkor majd vonzó lesz ide másoknak kapcsolódni, akkor természetes igény nyílik mások közösségbe szeretésére. Ne féljünk attól, fentiek valósításával a BOKOR eltér eredeti, az alapító által megfogalmazott nagy célkitűzésektől. Az élet a tevékenységekben mérhető és érhető tetten. Isten Országának immanens valósulása tetteinken keresztül mérhető leginkább.

A KV elnöke önálló tevékenységi jogokkal is legyen felruházva. Nyilvánosság előtt legyen a Bokor képviselője, számoljon be a BOKOR tevékenységéről (pl. a Püspöki Kar Titkárságán kérjen időpontot, ahol tényként közölve számoljon be a BOKOR tevékenységéről és kérje a Püspöki Kar tájékoztatását) keressen és kössön együttműködéseket mindazokkal az egyénnel, szervezetekkel vagy csoportokkal, lelkeségi mozgalmakkal, akik erre nyitottak a projekt-célok megvalósulásának eredményessége érdekében (klaszter-együttműködés). Meggyőződésem, hogy a KV egyik legfontosabb és legsürgetőbb feladata, hogy a Bokrot kiemelje a kizárhatóság és peremreszoríthatóság helyzetéből. Kizárni csak azt lehet, aki maga is beleegyezik ebbe. Meg kell keresni: mi az, ami összeköt, és nem azokon rágódni, mi az, ami elválaszt! Nem játszhatunk tovább sértődött sündisznót. A magyar civil szféra működésére és az egyházi megújulási mozgalmakra egyaránt érvényes: csak összefogásokkal érhetünk el valódi sikereket és eredményeket, azonban bezárkózásunk, egymás kicselezésére irányuló törekvéseink, gőgünk, ízét vesztett sóvá tesz bennünket, ami nem való másra, mint, hogy szemétre dobják.

MOTIVÁCIÓ

Azt hiszem a menedzsmentek legfontosabb feladata a közösségek és az azokban élő, tevékenységeket végző testvérek folyamatos motiválása. Amellett, hogy az egyén öntevékenységére, kreativitására és velük szembeni bizalomra épít, a projektek eredményessége szempontjából mindenben, az egész folyamaton, elejétől a végéig rajt kell tartania a szemét. A vállalt feladatra rendszeresen visszakerdezi, megerősíti, biztat, elismer, dicséri, lelkesíti, kikéri az egyén egész projektre vonatkozó véleményét. Bizalommal és szeretettel teli, nyitott légkört kell kialakítani. A BNT szervezési tapasztalataim is ezt erősíti meg: tekintsük a tábor kb. egy éves projektnek. A menedzser szemlélettel rendelkező vezető a közös tervezést és feladatok delegálását (felkérés és vállalás) követően folyamatosan egyeztet, kérdez, besegít. Érezteti a társ fontosságát. átbeszél és ötleteket ad. Romboló, ha rész-sikertelenségek esetén megsértődik (sajnos nálunk erre is volt példa és rá kellett döbbernem, hogy bénítottam az együttműködést). Mindig a szükséges időpontban odacsepegtetni azt az egy csepp mézet, ami mosolyt fakaszt, újra felráz és lelkesít. Mindent közös sikerként kell értékelni és átélni. Ez komoly mértékben kohézió növelő.

A pszichológiából ismert motivációs elméletek jó alapot adhatnak a mi menedzsmentünknek is, de azokat meg kell ismerni, meg kell (és még így sem automatikus, hogy sikerül azokat

alkalmazni!). Az előadásra készülve ezeket ismét áttekintettem, s biztosan mondhatom, hogy a BOKOR-ban is alkalmazható ezek egy része. Sőt tényként kell megállapítanom: hogy ez eddig nem, vagy csak alig működött. Javaslom, hogy profi szakemberektől minden két évben, a menedzsmentbe belépő új tagok számára vásároljunk meg egy háromnapos motivációt tanító kurzust.

Tekintsünk bele a számunkra fontos szempontokat nyújtó célkitűzéselméleti modellbe. Azért éppen ezt emelem ki, mert én is a célok kitűzését, érthető megfogalmazását és hangsúlyozását látom az egyik legfontosabb motivációs lehetőségünknek. A célkitűzés-elmélet azon a megfigyelésen alapul, hogy a teljesítmény a cselekvési szándékból fakad. E célok elérésének szándéka cselekvési szándékot vált ki. A cselekvési szándék tettekhez, teljesítményekhez vezet. Minél inkább módunkban áll a környezet eseményeit megismerni és értékelni, annál inkább el tudjuk fogadni az ennek alapján megfogalmazott célokat még abban az esetben is, ha azok megfogalmazásában nem vettünk részt. A célok megértése, elfogadása azok megvalósítására, nagyobb erőfeszítésre ösztönöz.

A célok minősége, illetve megfogalmazásának folyamata hatással van a teljesítményre:

- Minél összetettebbek a célok, annál jobb eredményre vezetnek, mert a megvalósítás kihívást jelent. Ez azonban csak addig igaz, míg a követelmény az egyéni és szervezeti képességek határait nem haladja meg.
- Specifikusan megfogalmazott célok növelik a teljesítés szintjét. Ilyenkor az emberek célirányosabban és hatékonyabban cselekednek, mert tudják, hogy mit kell tenni. Az általános célkitűzések elbizonytalanítanak.

A célkitűzési folyamatba való bevonásnak csak akkor van teljesítménynövelő hatása, ha ennek révén a célkitűzés minősége, pontossága valóban növekszik. Ha a bevonás csak formális jellegű, a bevont személyek nem tudnak érdemben közreműködni, akkor ez inkább elégedetlenséget kelt. Az érdemi részvétel növeli a célok megvalósításáért vállalt felelősséget, elkötelezettséget.

A célok megvalósításának folyamatában a teljesítmények visszacsatolása, a teljesítettség állapotának kommunikálása fenntartja a cselekvési szándékot. Visszacsatolások nélkül a cél eltűnik az emberek szeme előtt, nem érznek különösebb késztetést a tevékenységek folytatására a cél elérése érdekében.

Záró gondolatok

Testvéreim! Tudom, hogy az általam elmondott gondolatok nem volt szokványos bokor-szöveg. Az általam használt kifejezések jelentős része hiányzott közösségi terminológiánkból. Ideje váltanunk, ideje új módszerek után nézünk. Az sem baj, ha tanulunk másoktól. Az sem, ha magunkra is alkalmazzuk a tudományosan is megalapozott, más rendszerekben jól működő elveket. Azt gondolom, hogy ideje megbarátkozni ezekkel, ideje a megszokott és rendszeres közösségi életünkön, programjainkon túlmenően tettekben megnyilvánuló szolgálatokat végezni és felmutatni. Életünket nem a múltban és nem a jövőben kell élnünk. Bár „csak visszafelé érthetjük meg, de előre felé kell élnünk”(Kierkegaard). Az életünk kizárólag itt és most zajlik, így azon alakítani is csak itt és most van lehetőségünk, nem a múltban vagy a jövőben. A „most”-ban élés felvállalása a felelősségünk, enélkül nem lehetséges a tudatosság.

Testvéreim! Az egyéni szabadság megélésén keresztül a közösség érdekében önként és szeretetből vállalt szolgálat az a többlet, amellyel hozzájárulhatunk a világ fejlődéséhez. Ha az egyén és a közösség a fenti elvek alapján fejlődik, jó esély van arra, hogy a BOKOR képessé váljon küldetése beteljesítésére. Köszönöm, hogy meghallgattatok. (21.DIA: Köszönet!)

Ágfalva, 2007. november 4.

Személyes vélemény

Cs. R.: „Közös ügyünk-e a Bokor” c. vitaindítóhoz

Elöljáróban

Kedves Robi!

Személyes véleményt kértél vitaindító előadásodról. Szeretném előrebecsátani, hogy az esetleges véleménykülönbségek csupán véleményütközések, és semmiképpen sem szeretném, ha személyes sértésnek vennéd, és ezzel sérülne barátságunk, pontosabban baráti kapcsolatunk.

1. A történelmi hűség kedvéért

Azt írod, hogy nehéz a dolgod, mert magad sem éltél-élsz egyforma intenzitással a BOKOR vérkeringésében, de becsülettel átolvastál 2000-tól minden struktúráról született írást, tanulmányt. Kiegészítésképpen röviden vázelnám Neked a 2000 előtti történéseket, azokat, amelyek az elmúlt és elmarasztalt évtizedre vonatkoznak. (A következők különféle orgánumokban megjelentek, de a könnyebbség kedvéért egybegyűjtve próbálom Eléd tárni).

A rendszerváltás évében (1989) a 12. ág bejelentette, hogy nem kívánja magát képviseltetni a KV-ban. Ebben az évben fogalmazódott meg a gondolat, hogy a KV ugyanolyan „piramis” felépítésű, mint a diktatúra, ezért meg kell szüntetni a „piramist”, és helyette legyen „hálózat”. Két évre rá **(1991)** a tizenhárom ágból hét ágban már kevesebb a létszám a szükséges 11 főnél, három ágban pedig, együtt sincs 11 csoportvezető. A javasolt átrendeződés (ágegyesülések) nem történtek meg.

1992-ben a KV megszüntette önmagát és javasolta, hogy a Gyökér vegye át a képviseletet. A Gyökér nem szívesen vállalta föl ezt a feladatot. Helyette létrejött a „Negyedik Szombat Fórum”, amelyre az ágak képviselői kaptak meghívást. Erre a havi találkozóra még a Gyökérből is nehezen ment el valaki. KD ebben az évben már nem is készült. A Bokor ezzel eljutott oda, hogy nincsen olyan szerve, amely vállalná, hogy „összetartja a Bokrot”.

Ebben a végszükségben nagy erőfeszítések után jött össze **1993-ban, a „Reménység szigetén”** 31 alapközösség megbízottja, hogy eldöntsék, kell-e közös képviselet vagy sem? Ha igen, milyen legyen? Gúla? Háló? Három koncepció hangzott el: 1) Régi KV (Gyurka), 2) Parlamenti módszer: választmány, kongresszus (Bulkai), 3) „Természetes közösségek” (Gyusza).

Éjszakába nyúló egyeztetés után született meg a döntés, amit a résztvevők egyhangúan elfogadtak: legyen egy horizontális és vertikális struktúra, vagyis horizontális feladatorientált hálózat, és vertikális pándúliás „gúla”.

Figyelmedbe ajánlom ennek a struktúrának kísértetiesen hasonló voltát az általad vázolthoz. Szó szerint idézem a **„Bokor Megbízottak találkozájáról”** szóló tájékoztatót:

„A találkozó résztvevői elfogadták a kulcsszót: feladatorientáltság! A közösség életéhez közös tevékenység kell. A feladatok fedjék le a Bokor tennivalóinak egészét. A feladatok „mozgatására” felelősök kellene. A kisközösségi, regionális és országos felelősöknek legyen együttműködési lehetőségük. A Bokor-egységnek és információáramoltatásnak legyen központi szerve.

A javaslatnak megfelelően a feladatokat evangéliumi eszményeink (adás, szolgálat, erőszakmentesség), kisközösségi gyakorlatunk (tanulás, imádság, barátság) és jelen társadalmi helyzetünk kihívásai (egység, ifjúság, ökológia, alternatív életforma, egyházreform, közélet, sajtó) határozzák meg. Az 1 + 12 feladatnak gazdája kell, hogy legyen az egyes csoportokban, az egyes régiókban és országosan is.

Az országos testületet alkotja:

1. Öregek Tanácsa (ÖT) 4 fő (egység, belső és külső kapcsolatok)
2. Ügyvivő Bizottság (ÜB) 5 fő (tanügy, lelkiség, kohézió, sajtó, ifjúság)

3. Munkabizottságok 1-1 fő (szolgálat, szelídség, adás, alternatív életmód, ökológia, egyházreform, közélet).

A csoportok az egyes régiók küldöttein keresztül (kb. 18 fő) félévente Bokor Tanács (BT) találkozót tartanak, évente pedig a munkacsoportok felelősei találkoznak, hogy az együttműködést és tapasztalatcserét biztosítsák.

Megjegyzendő, hogy az Öregek Tanácsa és az Ügyvivő Bizottság (ÜB) együtt alkotják a régi értelemben vett KV-t (képviselőtestületet), akik havonta találkoznak. Az ÖT elnököt, az ÜB titkárát választ magának. Az ÖT egy tagja rész vesz az ÜB találkozón.

A továbbiakban Ágak helyett Régiókban gondolkodunk. A vidéki régiókat a területi elv alapján, a fővárosi régiókat pedig, személyhez kapcsolódás szerint különböztetjük meg. A találkozón ilyen javaslatok születtek: Vidék 10 régió: Győr, Pécs, Székesfehérvár, Tata, Vác, Debrecen, Pécel, Érd, Szeged, Erdélyi meghívott). Budapest 8 régió: Ildi, Öcsi, Jóska, Barna, Hampel, Dombi, Ko.Laci, Andi utódja)...

Az egyes munkabizottságok felelősei maguk hozhatják létre a maguk team-jét, országosan és regionálisan is. Fontos, hogy a felelősök lelkes és odaadó munkásai legyenek saját feladatuknak. A bizottságok „munkaköri leírását” is próbálták összeállítani a résztvevők.

Mit gondolsz, mi következett ezután?

A résztvevők azzal a tudattal mentek haza a Reménység szigetéről, hogy valami jót és nagyszerűt alkottak, megoldották a rendszerváltással bekövetkezett strukturális válságot.

(Tíz évvel később az egyik résztvevő ezt a találkozót a Bokor elleni puccsnak nevezte, mert szétverte a klasszikus Bokor struktúrát).

Két évvel a Reménység sziget után az 1995-ös KD-ban ezt olvashatod: „Az új struktúra nem hozott változást. Mégolyan jónak sem bizonyult, mint amit elhagytunk érdekében... Sok régió és munkacsoport meg sem alakult. Kivételektől eltekintve (pl. Ökocsoport), nem is működtek. Esetlegesen bizonyult a munkacsoport és régióvezető megjelenése a Bokor Tanácson. Az Ügyvivő Bizottság nem mutatott igényt arra, hogy a korábbi KV utódjaként tevékenykedve ellássa az információ áramoltatást és a szervezési ügyeket. A Bokor jövőjének tervezésével megbízott Öregek Tanácsa viszont nyakig merült az információs és szervezési ügyekbe. A bázis nem reagált a Tájékbba került hírekre, kérdésekre, felhívásokra... Meg kell tehát kérdeznünk az alapközösségeket, hogy óhajtják-e, hogy a Bokornak legyen képviselői struktúrája?”

Ezek után - sapienti sat – alapon be is fejezhetném mondókámat. Persze Te megjegyezheted, hogy a Te javaslatod nem ugyanez, meg aztán az akkori erőlködők szaktudás nélküli amatőrök voltak stb. Ez így is van.

A teljesség kedvéért azért szabadjon még a további évek történetét is leírnom.

1995 után úgyszólván lasszóval kellett KV-tagokat fogni. Évekig tartó érdektelenséget ezek a balekok próbálták áttörni. Így jött össze **1998**-ban a KDT, újból lett KD az „Önértelmezés” és az „Év kérdésének” megtárgyalásával. **2000**-ben a KV téma lekerült a napirendről, mert a „struktúra” szó már csaknem szitokszóvá vált.

2000-ben fontos ötlet merült fel, a Bokor Nagy Tábor (BNT) ötlete. Az attól kezdődő BNT-k megmutatták, hogy él a Bokor, amit a jelenlévők viszonylag nagy létszáma is jelez. **2003**-tól hozzá lehetett kezdeni újra a Bokor struktúra és a Bokor profil újraélesztéséhez.

De az ezekről szóló híradásokat már Te is átböngészted, és magad is részese voltál (lásd Soproni BNT kétszer).

A történeti hűség kedvéért az elmúlt évtized KV-történetének összefoglalása végén szeretnék valamit leszögezni. Történethamisításnak gondolom és igazságtalan kritikának az olyan szóban és írásban megjelenő kijelentéseket, hogy a „veteránok” a rendszerváltáskor és azután sem csináltak semmit, és főleg, amit csináltak, azt is rosszul. Vagyis őket kiáltják ki bűnbakoknak. Mintha ők tették volna tönkre a Bokrot, és juttatták volna oda, ahova jutott. Az elmúlt évtized KV tagjainak nevében - kéretlenül ugyan - de ezt **a vádat visszautasítom**. A

fentiek alapján merem állítani, hogy ők a Bokor történet válságos időszakában igenis mindent megtettek, amit megtehettek. Nem rajtuk múlt a bázison történt változás. A későbbi kívülről jövő vádaskodás kártékony. Egyik „veteránunk” (Ildi) halálos ágyán kijelentette, hogy többek között ezekbe a vádakba fog belepusztulni... Még csak azt kérdezném meg az új önjelölt prófétáktól, hogy ők hol voltak ebben az elmúlt 15 évben?! Mi jogon tapossák földbe azokat, akik dolgoztak, próbálták menteni a menthetőt?! (Robi, ez nem neked szól!)

2. A megújulási (világmegváltó) mozgalmakról

Nem csak a történelmet idézve, de érdemben is szeretnék hozzászólni írásodhoz.

Csupán a tapasztalatból szerzett ismereteim alapján próbálok kategóriákat felállítani és a **világmegváltó törekvések típusait** leírni.

1) Az egyik koncepció abból a tételből indul ki, hogy „jobb világ csak jobb emberekből lehetséges”. Ezért ők abban látják a „világmegváltás” lényegét, hogy a világnak azt a részét, amit ők maguk jelentenek, azt próbálják jobbá, egyre jobbá tenni. (Példa lehet talán Foucault abbe). Őket „**kisugárzóknak**”, vallásos terminológiával „**szenteknek**” lehetne nevezni.

2) A másik koncepció abból indul ki, hogy „az ember, társas lény”. Ezért miközben önmaga megjobbításán fáradozik, ebbe bele akarja vonni a társát (házasság-család) és társait is (barátság). Emberszabású közösségekben gondolja kifejteni a hatást tudatosan vagy öntudatlanul. Ők a „**barátkozók**” és méretüket tekintve „**kisközösség**” nevet adhatjuk nekik.

3) A következő hatásgyakorlók, akik tudatosan nagyobb körben gondolkodnak, ők a szövetségben (egyének, párok, családok, csoportok) szövetségében látják biztosítva a világ megjobbításáért való törekvésüket. Őket „**szövetségkötőknek**”, alakulatukat pedig „**nagyközösségnek**” vagy „**szövetségnek**” hívhatjuk.

4) Az újabb formáció lényege, hogy ne csak hasson, hanem tartósítsa is a hatást lehetőleg örök időkre. Szilárd szerkezetet próbál alkotni magának és a maga fajtájának. Regulát, jogrendet és erkölcsködext gyárt, és hatásérvényesítő szerveket hoz létre. Ez utóbbiak a hatásérvényesítést bebiztosítandó vagy diktatórikus, vagy demokratikus berendezkedést hoznak létre. Ők az „**intézményesülés hívei**”, szervezetük az ilyen vagy olyan „**intézmény**” (szekta, szerzetesrend, egyház, állam)

5) Talán előbb kellene említenem azt a világmegváltó (vagy önmegváltó) formációt, amely anyagi alapokra akarja helyezni jövőjét. „Minden csak anyagi kérdés” – véli, és úgy gondolja, hogy pénz nélkül semmit sem lehet csinálni ezen a világon, de pénzalapokra építve a maga vállalkozását csodákra is képes a világban. Főleg akkor, ha kellő reklámot és propagandát fejt ki céljai elérése érdekében, amihez persze ismét csak pénz kell. Ők a „**tőkehívő**” vállalkozók és **média** mogulok, szervezetük pedig, a „**CÉG**”, a „**VÁLLALAT**”.

Melyik formáció ezek közül (vagy ezeken kívül) az, amelyik valóban a másik ember, az emberi közösség, vagy patetikusan az „emberiség” javát szolgálja? Melyik legyen a Bokor?

Személyes véleményem: Az első három híve vagyok, az utolsó kettőben nem bízom. „Kisugárzó, „barátkozó”, „szövetkező” szeretnék lenni, nem kenyerem az „intézményesülés” és „cégesedés”.

3. Kapitalizált Bokor?

Annak idején a KV megbízásából levelet írtam Neked, hogy vállalj a Bokorban KV tagságot. Válaszodban ígérted, hogy vizsgáid után szívesen vállalod. Örömmel vettem a hírt, hogy a mostani KVT-n előadsz. Nagyon gondos és felkészült dolgozatod tartalma azonban nagyon meglepett.

Szándékos elismerésreméltó és nagyon egyetértetek velem. Legyen közös ügyünk a Bokor. Minden tagja legyen elkötelezett, felelősségvállaló és vegye ki részét a közteherviselésből. Legyenek konkrét célok, motiváció, legyen összefogás, feladatmegosztás, legyen élet a bázison. Azzal is egyetértetek, hogy legyenek régiók, és a régiók küldötteiből álljon a KV. A négy ill. két éves periódusokkal is egyetértetek. Csupán a „**váltással**” és az „**új módszerekkel**” nem értek egyet.

Indokolom a múltból és jelenből:

Történelmi ismereteim szerint a Jézus mozgalom valamiféle testvéri szövetségként indult (Jn. 15, 12) és működött (Ap.csel. 2, 42). A tovább „fejlődése” rövidesen két fordulatot hozott: a páli és konstantini fordulatot.

Pál a jézusi erkölcsi megújulási mozgalomból vallást alkotott. Gyülekezeteibe maga nevezte ki az elöljárókat. Antiochiai Ignációtól tudjuk, hogy már a századfordulón kialakult a vallási intézményi szerkezet. Az ősegyház diakonusaitól (karitás) és presbitereitől (tanító) átveszi az elsőbbséget az episzkoposz (vallási és anyagi felügyelő). A vallási gyülekezet (egyház) vezetője a püspök lett, aki képviseli, irányítja, ellenőrzi (adott esetben bünteti is) a híveket.

Konstantin után államvallás lesz a kereszténység (380). Trón és oltár összefonódik. Az államhatalomnak ideológiai támasza lesz az egyház, az egyháznak pedig, anyagi támogatója, fenntartója lesz az állam. A hívek tizede és adománya ugyanis nem elég egy országos vallási szervezet fenntartására. A konstantini fordulat a Hatalommal és Mammonnal kötött szövetkezés.

Köreinkben nem kell senkinek bizonyítani, hogy milyen kárt okozott Jézus vagy az Isten Országá vagy az Emberiség ügyének a jézusi erkölcsi megújulási mozgalom (testvéri közösségek) vallási szervezetté és államegyházzá „fejlődése”.

A **jelenből** is vannak érveim. A különféle társadalmi formációkat jól ismerjük. A rabszolgatartó társadalomtól a feudalizmuson és bolsevizmuson át egészen a kapitalizmusig. Tudjuk jól, hogy egy adott társadalmi rend, hatással van az abban élőkre. Ezt Jézus is tudta, amikor azt imádkozta: „Nem azt kérem (Atyám), hogy vedd el őket a világból, hanem hogy óvd meg őket a gonosztól. Hiszen nem e világból valók ők...” (Jn. 17, 16 -17). Tapasztaljuk, hogy ránk tört az e világnak talán legveszélyesebb formája a maga pénzközpontúságával és kifinomult manipulációs technikájával. Elképzelhető, hogy mi, akik „alternatív társadalmat” akarunk létrehozni a világban, közben a Bokor életébe bevisszük a **pénzalapú és piacra építő** technikájú modellt?

Robikám, ezt Te sem gondold komolyan! Hisz Te magad megállapítod: „Bármelyik szervezeti modellt vizsgálom, hamar szembesülök azzal, hogy a BOKOR egészen más szerveződés”. Megújulási folyamatról beszélsz, és azt írod: „A fejlődés közvetlen célja egy magasabb energiaszintű pályára való ugrás...”. Biztosan nem gondold, hogy egy páli fordulat (vallási intézményesülés), vagy egy konstantini fordulat (államkapitalista módszerek) hoznak majd minőségi ugrást, igazi fejlődést és megújulást.

4. Új jövőkép

Az intézményesülést (jogi személlyé válást) eddig elkerültük azzal, hogy sem az egyházi, sem az állami jogi elfogadást (bejegyzést) nem kértük. Így függetlenek tudtunk maradni mindkét hatalmi szervezettől.

Ugyanígy el kellene kerülnünk az általad felvázolt **új jövőképben rejlő „tartalmi” váltást** is. Kijelented, hogy „az imaginációs látomás (ALAPÍTÓ által átadott kincs) üdvterve továbbra is a legfontosabb marad”. Ez alig hihető, mert az általad felvázolt strukturális váltásban fennáll a veszélye annak, hogy nemcsak a forma, de vele együtt a Bokor-tartalom is változik.

Megpróbálom bizonyítani. Ha valamit nem jól értettem írásodból, javíts ki!

Szerinted a Bokornak menedzsment típusú KV-ra van szüksége. A „**legalkalmasabbság elvét**” úgy kell érteni, hogy az a legalkalmasabb, aki menedzser típusú vezető. Ez az Idegen szavak szótára szerint, „**menedzser** = nagyobb (üzleti) vállalkozás megszervezésével és irányításával, különösen annak gazdasági vonatkozásaival foglalkozó szakember”. (**Veszély:** erkölcsi alkalmasság lecserélése „szakmai” alkalmasságra).

A **genetikai elvet** le kell váltani választási elvre. A közösségek is (!) és a régiók is két évre válasszanak vezetőt, akik nyilván menedzser típusú vezetők legyenek. (**Veszély:** leváltom az apámat-anyámat).

El kell vetni azt az erőltetett és lélektanilag sem elfogadható elvet, hogy **mindenki lehet közösségvezető**. (**Veszély**: a két kaszt kialakulása: csak tanítvány és csak tanító, hívó és pap). Akció- felelősség és anyagi felelősség kell, mert csak azt értékeli az ember, amihez köze van. Ezért a Bokor és régió tagjait **meg kell győzni**, hogy felelősek az egész Bokorért. (**Veszély**: ha ezt maguktól és belülről nem tudják, külső agitációra sem fogják).

A régióknak feladata, hogy akcióterveket, **projekteket** dolgozzanak ki. Erre profi szakemberek készítsenek fel. (**Veszély**: jól el lehet játszogatni és időt lopni a vállalatoknál is utált projektkészítési technikákkal: problémafa, SWOT elemzés, logikai keretmátrix stb.).

A projekteket terjesszék fel a KV-hoz, a **KV véleményezze**: javítsa, bővítse, visszadobja, vagy dicsérje, támogassa, Bokor szintűvé nyilvánítsa azokat. (**Veszély**: bürokrácia, alá-fölérendeltségi viszony kialakulása).

A csak önkéntes munkára és áldozatos adományokra építve nem lehet a projekteket jól működtetni. **Tagdíj** kell, **pályázat**, civil szervezetek stb. (**Veszély**: a közösség elsősorban a pénzről fog szólni, végső soron egyházi és/vagy állami támogatásokra szorul és „júdáspénzért” építi majd az Isten Országát).

A **KV** legyen képviseleti, irányítói, ellenőrzői és értékelői **joggal** felruházva, a **KV fejének** pedig egyedül is legyen képviseleti, döntési, tárgyalási, aláírási joga. (**Veszély**: A püspökök testülete a pápával együtt, a pápa egyedül is tévedhetetlen és minden hatalom birtokosa...).

A KV legfontosabb és legsürgetőbb feladata, hogy a Bokrot kiemelje a **kizárhatóság és peremre szoríthatóság** helyzetéből. Nem játszhatjuk tovább a sértődött sündisznót. (**Veszély**: Legyünk már elismert és nagy tiszteletnek örvendő Bokor, amely felismeri az idők jeleit, és elismerést vív ki a világ nagyjai előtt. Elvégre nem lehet korszerűtlen és anakronisztikus. Ma Jézus is így cselekedne. Hiszen milyen jövője is lehet egy korunkbeli mezítlábas Jézus szervezetlen, jelentéktelen és perifériára szorult csapatának, mint amilyen ma a Bokor?!).

Megítélésem szerint a **vázolt struktúra veszélyezteteti** az adás, szolgálat és szelídség eszményeit, elveti a szegénység, kicsiség és kiszolgáltatottság vállalásnak terhét és ezzel együtt leváltja a testvéri szeretetközösség struktúráját.

Végül nem számol a tényekkel.

A Bokor tagjainak **összlétszáma** a 2004-es KVT-n résztvevők nyilatkozatai alapján: 55 felnőtt csoport, 460 tag. Ha a dupláját veszem, akkor is csak 100 körüli közösség van, maximum 1000 taggal.

Leterheltségük: a tagok többnyire nagycsaládosok, az aktív felnőttek energiáját leszívja a kizsákmányoló munkahely, alig marad idő a közösségekre. (A projekteket mikor írják?)

Anyagi helyzetük nagyon változó és bizonytalan. (Nácira mennyi tagdíjat kellene kivetni?)

A csoportok **diaszpórában** élnek. (Az útiköltséget ki fizetné?)

Tessék kapitalista Bokrot építeni egy „kisdud nyájjal”, egy kizsigerelt első, második és harmadik generációs tagsággal. Tessék kivetni a tizedet minden bokortagra kötelezően és a befolyt összegből fizetni a „működési, és a projektműködtetéshez szükséges költségeket”. Talán ha minden tag ott hagyná a munkahelyét, és a **Bokor profitorientált Céggé**, Nagyvállalattá alakulna és tagjai fizetett alkalmazottakként csak projekteket gyártana és kivitelezne, így, de csak így működhetne profi módon ez az elképzelt szervezet. Ehhez azonban igencsak meggondolandó, hogy feladjuk „gőgünket”, és alázatosan kopogtassunk a Prímás úr várhegyi kapuján, vagy valamelyik párt szolgájaként az éppen trónon ülő Állam Bácsi ajtaján.

Befejezésként

Kedves Robi!

Nagyon sajnálom, hogy ezzel az írásommal talán veszélyeztettem a köztünk lévő jó viszonyt. De remélem, hogy nem értesz félre. Ha pedig én félreértettem volna valamit írásodból, azt kérlek, igazítsd ki. Biztos vagyok benne, hogy mindezekben mindnyájunkat egy cél vezet:

Közös ügyünk – a BOKOR!